

הם שבעה כסאות שבעה
בשבעה, שבעה היכלות שבעה
בשבעה, וכך המינים הם שבעה
בשבעה.

הלויתן של הים זה צדיק, הראש,
שהוא העמוד האמצעי, מופיע עד
הים השביעי שהוא ראש של
כלם, ושתי כנסיו ושני קששים
בארכעה ימים שעורם, שעור
הענבר של הנחש מגיע עד הים
השביעי האחרון, שהוא כולל
שבעה ימים, שעליו נאמר שבעה
ביום הללתייך.

אמר רבי שמואל: בני, הרי בעלי
הפגנים יורדים מלמעלה,
מלפנים שרירון, קשותותיהם
קשותות אש, ורמחיהם אש,
ותרכזותיהם להבה, כלם בעלי
عينים, פודאי הרי בעלי הפגנים
בבית המקדש, ואלו בהם
יתעוררו לערך קרב למעלה.
ולא עוד, אלא שהרי הדג הגדול
בא, רב המנונא סבא, ורדי בכמה
דגים תקלות קדושים של פלמידי
חכמים שמתրבים ביום, בעת
צורך לפרש להם רשות, להיות
ברשותנו, ולבעלי הפגנים פלי
קרב, בעת צורך למן בקהל
באבני קלע, בקשת בחאים של
הקשת, ברמה, בפיר, מהזק מגן
וצנה, שיש בעלי מוגנים שהם
נלחמים עם סוטים, ויש אחרים
שहם רגלים, שעלייהם נאמר
ביציאת גלות מצרים, פשש
מאות אלף רגלי וಗומר.

גם רבי שמואל פתח ואמר:
שמעו הרים את ריב יהו"ה, מי
הריב? זו שכינה, שהיה ריב
יהו"ה, שהיה ריב ברבי ורבנן ורבא,
רבנן, היה ריב ברבי ורבנן ורבא,
רב ורדי עם כל הפגנים
והאמורים, שהיה מריבה
עמם בששה סדרי משנה

בשבעה, שבעה היכליין שבעה בשבעה, והכי
מן איןון שבעה ושבעה.

לוייתן דינמא דא צדיק, רישא דאייהו עמיידא
דאמצעתה, מטי עד ימא שביעאה
דאיהי רישא דבלחו, יתרין גדרפי ותרין
קשהין בארכע ימים שעורייה, שעור דזנבא
דאיהא מטי עד ימא שביעאה בתראיה, דאייהו
כלילא שבע ימים, בעליה אטמר (תהלים קיט
קס) שבע ביום הללתייך.

אמר רבי שמואל, בר, הא מאירי תריסין קא
נחתין מלעילא, מלובשין שרין,
קשותיהון קשתי אש, ורומחיהון אשא,
וסיפיפיהון להבה, כליהו מאירי עיניין, בודאי
הא מאירי תריסין בבי מדרשא, ולאין בהו
יתערון לאגחא קרבא לעילא.

ולא עוד אלא דהא נינה רברבא קא אהיה,
רב המנונא סבא, ודאי בכמה נונין
חייבין קדישין דתלמידי חכמים, דמתרבין
בימא, בען צרייך לפרשא לון רשות, למיהוי
ברשות דילן, ולמאירי תריסין מאגי קרבא, בען
צרייך לאתקנא בקייטה באבנין דקייטה,
בקשתא בגירין דקשתא, ברומחא, בסיפה,
החזק מגן וצנה (תהלים לה). דאית מאירי תריסין
דאינון מגיחין בסוסון, ואית אחרניון דאיןון
רגלין, בעליהו אטמר במקנותא דגולותא
דמאראי, בשש מאות אלף רגלי וגמר (שמות
יב ל).

גם רבי שמואל פתח ואמר, שמעו הרים את
ריב יהו"ה (מיכה י.ב). מאן ריב, דא
שכינטא, דאייהי ריב יהו"ה, דאייהי ריב ריב,
בגין בנהא, אייהי ריב ברבי ורבנן ורבא, ריב
ו دائיב כלחו תנאים ואמורים, דאייהי מריבת